

NURSIAI SZENT BENEDEK

Tavaszi ünnepe március 21.

Szent Benedek (kb. 470-547) életéről meglehetősen keveset tudunk. Egyetlen kortársától sem maradt fenn semmi rá vonatkozó adat. Halála után 40-50 évvel azonban (még elő tanúk elbeszélése nyomán) Nagy Szent Gergely pápa a Dialógusok című művének második részében megírta életét. Ez azonban, a szerző szándéka szerint, a Benedek életéhez kapcsolódó kis történetek, csodák sorozata. Gergely pápa igazában azt akarja olvasói tudtára adni, hogy hőse, Benedek — "neve és kegyelem szerint Áldott" (ezt jelenti a Benedictus név is) –, a Lélek mindenféle adományát megkapta. Életrajzi adatként azonban ebből az elbeszélés-sorozatból is világos: a szabin hegyek között fekvő kisvárosból, Nursiából (ma: Norcia) származott, Rómában tanult, de tanulmányai befejezése előtt — megundorodva az ottani erkölcstelen élettől — visszavonult, először Enfidébe (ma: Affide), majd tovább az Anio folyócska völgyében Sublacumba (ma: Subiaco). Itt éveken át remetéskedett, majd tanítványokat gyűjtött egy kis monostorba. Később — a hagyomány szerint 529-ben — innen is tovább ment, és végleg a Cassinum hegyen (ma: Monte Cassino) telepedett le, és ott alapította meg tulajdonképpen monostorát. Ennek a közösségnek írta szabálykönyvét, a Regulát.

A keresztény Nyugat számára a benedeki Regulát követő szerzetesek, a bencések teremtették meg a szerzetességet.

http://bences.hu/cikk/szent_benedek_elete.html

ÖSSZHANG

A Szimfónia Nyugdíjas Egyesület hírlevele

2014. március 2/3

3770 Sajószentpéter, Sport u. 14-16. Iroda: 1112 Budapest, Puskapor u. 2/a
www.egyutthangzas.hu; e-mail: info@egyutthangzas.hu

Pacsai János elnök
Tel.: 30/953-6067
e-mail: pacsai.janos@egyutthangzas.hu

Dósa György irodavezető
Tel.: 30/846-4967
e-mail: dosa.gyorgy@egyutthangzas.hu

**"Lépésről-lépésre" projektünk támogatója:
az EMBERI ERŐFORRÁSOK MINISZTERIUMA**

Ferenc pápa homíliája

*Egy politikai vezető nem használja fel eszközként
sem Istent, sem népet*

Ne használjuk fel Istent és a népet, hogy megvédjük magunkat a nehézségektől – hangsúlyozta Ferenc pápa február 3-án, hétfőn reggel a Szent Márta-házban bemutatott szentmisén. Gondolatait az első olvasmányhoz fűzte (2Sám 15,13-14.30; 16,5-13a). Kommentálta Dávid király magatartását fia, Absalom árulásával szemben. A pápa arra buzdította a híveket: mindig bízzák magukat Istenre.

A Sámuel második könyvéből vett szakasz arról szól, hogy Dávid királynak menekülnie kellett fia, Absalom árulása miatt. Dávid szomorú, mert a nép, egész Izrael is a király ellen fordult fiával együtt. Úgy érzi, mintha ez a fia meghalt volna. Hogyan reagál tehát Dávid király fia árulására? – tette fel a kérdést a pápa, megjelölve három magatartásformát.

Mindenekelőtt Dávid uralkodó, és elfogadja a valóságot. Tudja, hogy kemény háború van kilátásban, amely sok halottat követel. Tehát azt választja, hogy nem viszi népét a halálba. Küzdhetett volna Jeruzsálemben fia erőivel szemben, de inkább azt választja, hogy Jeruzsálem ne pusztuljon el.

Ez az első magatartásforma: Dávid, hogy megvédje magát, nem használja fel sem Istent, sem népet. Ez egy király szeretete Istene és népe iránt. Bűnös király – ismerjük történetét – de olyan király, aki tele van szeretettel. Ragaszkodott Istenéhez és népéhez, egyiket sem használta fel,

hogy megvédje önmagát. Az élet nehéz pillanataiban előfordulhat, hogy valaki kétségbeesésében megpróbál védekezni, ahogy tud és felhasználja Istent és az embereket. Dávid nem teszi ezt. Az első magatartás tehát: nem használja sem Istent, sem népét.

Dávid a menekülést választja. Második magatartása a „bűnbánóé”. Sírva megy fel az Olajfák hegyére, mezítelen lábbal és beburkolt fejjel. „Az egész vele levő nép is beburkolt fővel, sírva tartott felfelé”. Valóban vezeklők menete volt. Talán a király szívében annyi csúnya dologra, annyi bűnre gondolt, amelyeket elkövetetett, érezte, hogy nem volt ártatlan. Nem tartja igazságosnak, hogy fia elárulja, de elismeri, hogy ő sem egy szent, ezért a vezeklést választja – mondta homíliájában Ferenc pápa.

Dávid király hegyre menetele eszünkbe juttatja azt a másik felmenetelt, amely Jézushoz fűződik. Jézus is fájdalommal telve, mezítelen lábbal, vállán a kereszttel ment fel a hegyre. Ez bűnbánati magatartás. Dávid elfogadja, hogy gyászol és sír. Amikor a mi életünkben történik valami hasonló, ösztönösen arra törekszünk, hogy igazoljuk önmagunkat. Dávid nem igazolja önmagát, realista, arra törekszik, hogy megmentse az Istennel való szövetséget, népét, és vezekel azon az úton. Nagy személyiség: nagy bűnös és nagy szent. Hogyan tartozik egybe ez a két dolog... Isten a megmondhatója! – folytatta elmélkedését a pápa.

Ezután utalt az ószövetségi szakasz harmadik személyére, Szemeire, aki „kövekkel hajigálta Dávidot és Dávid király minden szolgáját”. Ellenség, aki átkozza Dávidot. A király egy barátja akkor elhatározza, hogy megöli ezt a „szerencsétlent”, ezt a „holt ebet”. Dávid azonban leállítja. Ahelyett, hogy a bosszúállást választaná annyi sértegetés ellen, Istenre bízta magát. Sőt, azt mondja: „Hagyjátok, hadd átkozzon, hiszen az Úr parancsolta neki, hogy átkozza Dávidot”. Tudja mindig, hogy ami megtörténik, azt az Úr megengedi. Abban reménykedik, hogy az Úr „megtekinti” nyomorúságát, s jóval fizet neki ezért a mai átokért.

Dávid harmadik magatartásformája tehát az, hogy teljesen ráhagyatkozik az Úrra. A király magatartása minket is segíthet, hiszen mindnyájunk életében vannak sötét pillanatok, megpróbáltatások. Íme, tehát Dávid három magatartása: „ne tegyük alku tárgyává Istent és hovatartozásunkat”, „fogadjuk el a bűnbánatot és sirassuk meg vétkeinket”; végül „ne próbáljunk saját magunk igazságot szolgáltatni, bizzuk magunkat Istenre”.

„Szép ez a három magatartásforma: egy ember, aki szereti Istent, szereti népét és nem alkudozik róluk; tudja, hogy bűnös és vezekel; biztos Istenében és Őrá bízta magát. Dávid szent és mi szentként tiszteljük.

Kérjük, hogy tanítsa meg nekünk ezeket a magatartásokat életünk nehéz pillanataiban” – mondta hétfő reggeli homíliájában Ferenc pápa.

A szöveg a következő oldalról származik

http://hu.radiovaticana.va/news/2014/02/03/egy_politikai_vezető_nem_használja_fel_es_zkzként_sem_istent,_sem/ung-769854 a Vatikáni Rádió honlapjáról

– ♪ –

Átmeneti gondozás

Az orvostudományi eszközök fejlődése oda vezet, hogy megnövekszik az emberi élet élettartama. Százalékban pedig egyre nagyobb a törékeny idős kort megérő emberek száma. Betegség időnként átmeneti krízis élethelyzetbe sodorja őket, és nehezen kapnak, találnak segítséget. Ezért fontos lenne segítő kezet nyújtani azoknak, akik átmeneti nehézségekkel küszködnek. Fontos lenne olyan gondozóknak a képzése, akik időszakosan tudnának segíteni. Egyszerű és egyszeri dolgokról van szó. Jó lenne, ha ezeknek az önkénteseknek a munkáját koordinálná egy projekt. A legnehezebb a rövid ideig tartó gondozásban megteremteni a bizalmat, és bevonva a törékeny idős embert, hogy hogyan tudnánk megszervezni számára a legelőnyösebb segítséget. Bizonyos értelemben haladékra, és azonnali segítségről van itt szó.

Pacsai János

Idős fejjel újból rátalálni az Egyházra

Még gyermekkorban fókuszpontja volt az életünknek az Egyház, a templom. Mára már szép lassan eltávolodtunk tőle. Látjuk, hogy templomainkban, főleg a városokban, újból növekszik az idősök száma. Mert, ahogy fogy az emberi erő, újból rátalálnak Istenre. Vagy a támasz, vagy a gyerekek elköltöznek, és keresnek új igazodási pontot az életükhöz. Sok esetben az idős kor gyengesége, a magukra maradottság mind a létnek az a perifériája, ahol Istenre lehet találni. Amikor az idősök megtalálják egy-egy bizonyos csoportban az Egyházon belül a helyüket, akkor jó szamaritánusokká válnak. Betegeket látogatnak, karitatív munkát vállalnak, gyerekeket nevelnek, és azt érzik, hogy újból jó formába lendül az életük. Kirándulásokat, zárandoklatokat vállalnak be újból. Érdemes megvitatni a következő kérdéseket:

- 1. Mi a helyzet az Egyházközségünkben az idősökkel? Figyelnek-e sajátos igényeikre?*
- 2. Vannak-e kellő számban azok, akik segítő csoportot képesek alkotni?*
- 3. Melyek azok a tevékenységi területek, ahol ez a csoport dolgozhat?*
- 4. Ez a feladat milyen előnyöket kínál egy idős embernek, vagy az Egyháznak?*

Pacsai János